

12 Σεπτεμβρίου, 1994

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στίς]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΙΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Καθ' ων η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 974/92)

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Διορισμοί/Προαγωγές — Προσόντα — Θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Τεχνικής Εκπαίδευσης — Υποψήφιοι χωρίς πανεπιστημιακό τίτλο — Σχετική σημείωση (1) της παραγράφου 3 του σχεδίου υπηρεσίας — Εξμηνεία με βάση τη νομολογία.

5.

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Μονάδες — Πτυχίο που μπορεί να προσδώσει πρόσθετες μονάδες δεν μπορεί να προσμετρήσει δύο φορές αν με αυτό το ίδιο επετεύχθη και ο διορισμός στην εκπαιδευτική υπηρεσία.

10

Η αιτήτρια προσέβαλε την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Βοηθού Διευθυντή σε σχολεία Μέσης Τεχνικής Εκπαίδευσης (θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής), με επιχειρήματα που αφορούσαν κυρίως τα προσόντα τους και τις μονάδες της ίδιας.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20

1. Κατά την εισήγηση της αιτήτριας, οι ενδιαφερόμενοι που, όντως, δεν κατείχαν πανεπιστημιακό δίπλωμα, δεν είχαν δικαίωμα υποψηφιότητας σύμφωνα με τα σχέδια υπηρεσίας.

Η επισήμανση είναι εν μέρει σωστή. Όμως ορθά υπέδειξε η Ε.Ε.Υ. στην απόφασή της με την οποία απέρριψε την ένσταση της αιτήτριας

οι ενδιαφερόμενοι καλύπτονται από την άποψη αυτή από τη σημείωση (1) της παραγράφου 3.

Παρόμοιο θέμα ανέκυψε στην *Π. Βασιλείου ν. Ε.Ε.Υ.* Κρίθηκε ότι ο αιτητής πληρούσε τις προϋποθέσεις του σχεδίου υπηρεσίας για προαγωγή στη θέση επιθεωρητή γιατί η Επιτροπή κατέληξε ότι τα προσόντα του ήταν ισότιμα με εκείνα που ενδεικτικά αναφέρει η παράγραφος (1). 5

Στην προκειμένη περίπτωση και οι δύο ενδιαφερόμενοι είναι κάτοχοι διπλώματος Η.Τ.Ι. Πληρούσαν επομένως τον παραπάνω όρο του σχεδίου υπηρεσίας εκπαιδευτή στο οποίο παραπέμπει το σχέδιο υπηρεσίας της επίδικης θέσης. Ορθά λοιπόν θεωρήθηκαν προσο- 10
ντούχοι. Μπορεί εδώ να αναφερθεί ότι έχει εγερθεί θέμα αντισυ-
νταγματικότητας της παραγράφου 1. Έγινε όμως με τόσο γενικευ- 15
μένο και αόριστο τρόπο που δεν επιδέχεται εξέταση. Εν πάση πε-
ριπτώσει η αιτήτρια δεν βρέθηκε σε δυσμενή θέση εφόσον το δίπλω-
μά της την καθιστούσε υποψήφια για διορισμό.

2. Η δικηγόρος της Επιτροπής υπέβαλε ότι με βάση το δίπλωμά της, 20
που είναι το πρώτο και μοναδικό που κατείχε η αιτήτρια, πέτυχε
διορισμό στην εκπαιδευτική υπηρεσία. Οι πρόσθετες μονάδες απο-
νέμονται σε όσους έχουν προσόντα πέραν εκείνων που χρειάζονται
για διορισμό στη θέση εκπαιδευτή. Διαφορετικά το ίδιο πτυχίο θα 25
λαμβάνοταν υπόψη και θα προσμετρούσε για δύο διαφορετικούς
σκοπούς. Το Δικαστήριο συμμαρξίζεται αυτή την άποψη.
3. Σχετικά με την προηγούμενη πείρα της αιτήτριας, και αν ακόμα 30
αναγνωρίστηκε σε περιπτώσεις άλλων εκπαιδευτικών, και πάλι η
αιτήτρια δεν θα μπορούσε να επωφεληθεί για λόγους ισότιμης με-
ταχείρισης επειδή είναι στοιχείο που δεν αναγνωρίζει ο νόμος.
4. Έχοντας υπόψη τα στοιχεία αλλά και τη βαθμολογία που συγκέ- 35
ντρωσε κάθε διάδικο μέρος, ύστερα από την αποτίμηση των νόμι-
μων κριτηρίων, δεν έχει τεμηρωθεί ο ισχυρισμός της αιτήτριας για
καταφανή υπεροχή απέναντι στους προαχθέντες συναδέλφους της.
Αν μάλιστα η Επιτροπή της παραχωρούσε και τους 5 βαθμούς που 40
είχε δικαίωμα για το αποτέλεσμα της συνέντευξης πάλιν δεν θα
έφτανε κανένα από τους προαχθέντες. Καμιά από τις αιτιάσεις κα-
τά της απόφασης δεν θεμελιώνεται. Και η ύστερη, που αφορά την
αιτιολογία της.

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Βασιλείου ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 3650,

5 Γεωργίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1443,

Προσφυγή.

10 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Βοηθού Διευθυντή σε σχολεία Μέσης Τεχνικής Εκπαίδευσης, αντί η αιτήτρια.

Αρ. Γεωργίου, για την Αιτήτρια.

15 Ρ. Παπαέτη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη.

20 *Cur. adv. vult.*

25 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Τον Απρίλιο του 1992 έμειναν κενές 18 θέσεις Βοηθού Διευθυντή σε σχολεία Μέσης Τεχνικής Εκπαίδευσης. Οι τρεις απ' αυτές αφορούσαν την ειδικότητα δομικών έργων. Είναι θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής. Γιαυτό δημοσιεύθηκαν στην επίσημη εφημερίδα στις 29/4/92. Ξαναπροκηρύχθηκαν όμως στις 3/7/92 ύστερα από σχετική απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (καθής η αίτηση). Κι αυτό διότι είχε στο μεταξύ τροποποιηθεί ο περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμος 10/69 με 30 το Ν. 50(1)/92 αναφορικά με την αριθμητική αποτίμηση του κριτηρίου της αρχαιότητας. Οι νέες αιτήσεις, όπως και οι αρχικές, διαβιβάστηκαν στο Γενικό Επιθεωρητή Τεχνικής Εκπαίδευσης ως Πρόεδρο της οικείας Συμβουλευτικής Επιτροπής (Σ.Ε.).

35 Οι υποψήφιοι ήταν 16. Η Σ.Ε. υπέβαλε, όπως προβλέπει ο νόμος, την έκθεσή της με κατάλογο από 9, τους οποίους πρότεινε για διορισμό με σειρά προτεραιότητας. Προηγήθηκε φυσικά η βαθμολόγησή τους στο πλαίσιο των κριτηρίων που ορίζει ο νόμος. Οι υπόλοιποι 7 αποκλείστηκαν και το όνομά τους αφαιρέθηκε από τον κατάλογο. 40 Η αιτήτρια ήταν μεταξύ των συστηθέντων. Όμως στις 31/7/92 υπέβαλε (διά του δικηγόρου της) ένσταση. Έθιξε τρία θέματα ότι (1) οι ενδιαφερόμενοι και τρεις άλλοι υποψήφιοι δεν είχαν τα απαιτούμενα προσόντα (2) παρόλο που διαθέτει πανεπιστημιακό τίτλο σπουδών Μ.Σc. δεν της δόθηκαν οι σχετικές μοναδες, και (3) ούτε υπο-

λογίστηκε η “βιομηχανική πείρα” που είχε προτού προσληφθεί στην εκπαίδευση.

Η ένσταση εξετάστηκε από την Ε.Ε.Υ στις 21/8/92, αλλά απορρίφθηκε για τους λόγους που καταγράφονται σε πρακτικό της ίδιας ημερομηνίας, οι οποίοι κοινοποιήθηκαν στην αιτήτρια με επιστολή της Ε.Ε.Υ. ημερ. 8/9/92. Ας λεχθεί εν παρόδω ότι οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της αιτήτριας για έλλειψη σχετικού πρακτικού και αιτιολόγησης της απορριπτικής απόφασης είναι ανυπόστατοι. Παραθέτω την αιτιολογία της Ε.Ε.Υ. αυτούσια: 5 10

“(α) Όλοι οι περιληφθέντες στον κατάλογο κατέχουν όλα τα απαιτούμενα από τα σχέδια υπηρεσίας προσόντα. Ειδικότερα οι υποψήφιοι τους οποίους επικαλείσθε κατέχουν τα προσόντα που αναφέρονται στη σημείωση της παραγράφου (1) των απαιτούμενων προσόντων των σχεδίων υπηρεσίας. 15

(β) Ορθά και σύμφωνα με το νόμο η Συμβουλευτική Επιτροπή δεν έχει παραχωρήσει μονάδες για πρόσθετα προσόντα στην πελάτιδά σας εφόσον ο τίτλος Μ.Sc. που κατέχει αποτελεί το βασικό πανεπιστημιακό δίπλωμα με βάση το οποίο έχει διοριστεί. 20

(γ) Ορθά και σύμφωνα με το νόμο έχουν υπολογιστεί οι μονάδες για την πελάτιδά σας.” 25

Στις 26/8/92 η Ε.Ε.Υ., σύμφωνα με ειλημμένη απόφασή της, δέχθηκε τους προκριθέντες σε προσωπική συνέντευξη. Η απόδοσή τους σ’ αυτή κρίθηκε με βάση τα κριτήρια που έθεσε κατά την προηγούμενη συνεδρίασή της, τα οποία απαριθμούνται στο σχετικό πρακτικό. Ο Επιθεωρητής Τεχνικής Εκπαίδευσης, που παρευρέθηκε κατά τις συνεντεύξεις, θεώρησε την απόδοση και των τριών εξαιρετή. Η Ε.Ε.Υ. είχε διαφοροποιημένη εντύπωση για την αιτήτρια. Την έκρινε πολύ καλή ενώ για τους ενδιαφερόμενους η κρίση της συνέπεσε με εκείνη του Επιθεωρητή. 30 35

Στην ίδια συνεδρίασή της η Ε.Ε.Υ., αφού συστάθμισε τα στοιχεία που αναφέρει, περιλαμβανομένης και της εντύπωσης από τη συνέντευξη, αύξησε τις μονάδες των υποψηφίων όπως φαίνεται λεπτομερειακά σ’ αυτή. Οι θέσεις προσφέρθηκαν στους τρεις υποψήφιους με τη ψηλότερη βαθμολογία. Συγκεκριμένα οι ενδιαφερόμενοι Ευστάθιος Ηλιάδης και Χρίστος Θεμιστοκλέους ήταν στην πρώτη και τρίτη θέση αφού συγκέντρωσαν συνολικά 204.41 και 199.06 βαθμούς αντίστοιχα. Η αιτήτρια ήταν 5η με 197.55. Η επίδικη απόφαση δη- 40

μοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της 4/12/92 για να αποτελέσει εν καιρώ το αντικείμενο της κρινόμενης προσφυγής.

5 Χάμη πληρότητας του ιστορικού θα μπορούσε να λεχθεί τώρα ότι στις 23/9/92, μετά τη λήψη της επίδικης απόφασης, η αιτήτρια πρόβαλε νέα ένσταση που ανέπτυξε δια μακρών. Αυτή τη φορά η ένσταση αφορούσε τις βαθμολογίες των ετών 1988-1989 και 1990-1991. Στις 27/10/91 η Ε.Ε.Υ. διόρθωσε τη βαθμολογία για το έτος 1990-1991. Την αύξησε κατά μία μονάδα (βλέπε προσωπικό φάκελο, ερ. 10 101-102).

Τα παράπονα που διατύπωσε η αιτήτρια στην αρχική της ένσταση προβάλλονται ξανά σαν λόγοι ακύρωσης της επίδικης πράξης. Η 15 πρώτη λοιπόν εισήγηση αφορά τα προσόντα των ενδιαφερομένων. Ο ισχυρισμός της αιτήτριας είναι ότι η Ε.Ε.Υ. τελούσε υπό πραγματική και νομική πλάνη ως προς το ζήτημα αυτό. Το οικείο σχέδιο υπηρεσίας απαιτεί ορισμένη εκπαιδευτική προϋπηρεσία “με την προϋπόθεση ότι ο υποψήφιος έχει τα απαιτούμενα προσόντα για πρώτο 20 διορισμό στη θέση εκπαιδευτή στις συνδυασμένες μισθοδοτικές κλίμακες Α8 και Α10 και”. Αφού αναφέρθηκε στον όρο αυτό, ο δικηγόρος της αιτήτριας ανέτρεξε στις διατάξεις των σχεδίων υπηρεσίας για τις παραπάνω κλίμακες και επεσήμανε ότι με βάση την παράγραφο 3 των απαιτούμενων προσόντων ο υποψήφιος χρειάζεται 25 να διαθέτει “τίτλο/πτυχίο πανεπιστημίου/ανωτάτης σχολής στην ειδικότητα που προορίζεται να διδάξει”. Έτσι, κατά την εισήγηση, οι ενδιαφερόμενοι που, όντως, δεν κατέχουν πανεπιστημιακό δίπλωμα, δεν είχαν δικαίωμα υποψηφιότητας.

Η επισήμανση είναι εν μέρει σωστή. Όπως ορθά υπέδειξε η 30 Ε.Ε.Υ. στην απόφασή της με την οποία απέρριψε την ένσταση οι ενδιαφερόμενοι καλύπτονται από την άποψη αυτή από τη σημείωση (1) της παραγράφου 3 που έχει ως εξής:

35 “Οι εκπαιδευτές που υπηρετούν, που διορίστηκαν με σύμβαση πάνω στις παλιές μισθοδοτικές κλίμακες Β3-Β6 πριν από τις 5/1/79 και είχαν κατά την πιο πάνω ημερομηνία προσόντα Η.Ν.Σ., Η.Ν.Δ., Η.Τ.Ι. ή ισοδύναμα προσόντα στην ειδικότητα που προορίζονται να διδάξουν, μπορούν να θεωρηθούν ως υποψήφιοι ακόμη και αν δεν κατέχουν τίτλο/πτυχίο πανεπιστημίου/ανωτάτης σχολής στην ειδικότητα αυτή.” 40

Παρόμοιο θέμα ανέκλυσε στην *Π. Βασιλείου ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 3650. Κρίθηκε ότι ο αιτητής πληρούσε τις προϋποθέσεις του σχεδίου υπηρεσίας για προαγωγή στη θέση επιθεωρητή

γιατί η Επιτροπή κατέληξε ότι τα προσόντα του ήταν ισοτίμα με εκείνα που ενδεικτικά αναφέρει η παράγραφος (1).

Οι παρατηρήσεις του Πική Δ., είναι απόλυτα σχετικές:

5
 “Η ισοτιμία, όπως προκύπτει από το κείμενο του σχεδίου υπηρεσίας, δεν προσδιορίζεται αόριστα αλλά συγκεκριμένα σε σχέση με εκείνα τα προσόντα τα οποία θα παρείχαν στον κάτοχό τους δικαίωμα για κατάταξη σε εκείνη την κλίμακα καθηγητή προσδιορίζονται από το αντίστοιχο σχέδιο υπηρεσίας για εκπαιδευτικούς 10
 εκείνης της κατηγορίας. Αυτό προβλέπει την κατοχή τίτλου/πτυχίου πανεπιστημίου/ανώτερης σχολής στην ειδικότητα που προορίζεται να διδάξει. Σύμφωνα με την σημείωση 1 εκπαιδευτές που υπηρετούσαν ή διορίστηκαν με σύμβαση πριν από την 5/1/1979 και είχαν κατά την ημερομηνία εκείνη προσόντα υποδεέστερα 15
 πανεπιστημιακού τίτλου όπως HNC, HND, HTI ή ισοδύναμα προσόντα edικαιούνται να καταταχθούν στην κλίμακα A8-A10.”

Στην προκείμενη περίπτωση και οι δύο ενδιαφερόμενοι είναι κάτοχοι διπλώματος Η.Τ.Ι. Πληρούσαν επομένως τον παραπάνω όρο 20
 του σχεδίου υπηρεσίας εκπαιδευτή στο οποίο παραπέμπει το σχέδιο υπηρεσίας της επίδικης θέσης. Ορθά λοιπόν θεωρήθηκαν προσο-
 ντούχοι. Μπορεί εδώ να αναφερθεί ότι έχει εγερθεί θέμα αντισυνταγματικότητας της παραγράφου 1. Έγινε όμως με τόσο γενικευ-
 μένο και αόριστο τρόπο που δεν επιδέχεται εξέταση. Εν πάση περι- 25
 ριπτώσει δεν κατανοώ πως η αιτήτρια βρέθηκε σε δυσμενή θέση εφόσον το δίπλωμά της την καθιστούσε υποψήφια για διορισμό.

Η αιτήτρια υπέβαλε περαιτέρω ότι το πτυχίο της, Master of Science (Engineering) του Τεχνικού Πανεπιστημίου Πράγας, της έδι- 30
 νε δικαίωμα να πιστωθεί με πρόσθετες μονάδες. Σύμφωνα με το λεγόμενο “σκεπτικό αριθμητικής αποτίμησης πρόσθετων προσόντων σε εκπαιδευτές υποψήφιους στη θέση Β. Διευθυντών Σχολείων Τεχνικής Εκπαίδευσης” ημερ. 28/7/92 για M.Sc. παραχωρούνται 3 μονάδες, ενώ για Ph.D. 5 μονάδες αν ο υποψήφιος απέκτησε προηγου- 35
 μένως και πτυχίο M.Sc.

Η δικηγόρος της Επιτροπής υπέβαλε ότι με βάση το δίπλωμα αυτό, που είναι το πρώτο και μοναδικό που κατείχε η αιτήτρια, πέτυχε 40
 διορισμό στην εκπαιδευτική υπηρεσία. Οι πρόσθετες μονάδες απονέμονται σε όσους έχουν προσόντα πέραν εκείνων που χρειάζονται για διορισμό στη θέση εκπαιδευτή. Διαφορετικά το ίδιο πτυχίο θα λαμβανόταν υπόψη και θα προσμετρούσε για δύο διαφορετικούς σκοπούς. Συμμερίζομαι την άποψη αυτή που άλλωστε έτυχε νομο-

λογιακής αποδοχής: *Ανδρέας Γεωργίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1443.

- Το τρίτο σημείο αφορά στην αποτίμηση της πείρας της αιτήτριας.
- 5 Παρατηρώ εν πρώτοις ότι το είδος της πείρας της (που αποκτήθηκε στον ιδιωτικό τομέα) δεν εμπίπτει στις διατάξεις του Καν. 3 των περι-
 10 ρί Εκπαιδευτικών Λειτουργιών (Καθορισμός Αναγνωρισμένης Υπηρεσίας για Σκοπούς Διορισμού, Προαγωγής και Προσαυξήσεων) Κανονισμών του 1990 (Κ.Δ.Π. 143/90). Και δε θεωρείται αναγνωρι-
 15 σμένη υπηρεσία η προϋπηρεσία. Ο δικηγόρος της αιτήτριας έθιξε το ζήτημα από της πλευράς της ισότιμης μεταχείρισης. Ισχυρίστηκε ότι δόθηκαν μονάδες για τέτοια εμπειρία σε άλλο κλάδο καθηγητών τεχνικής εκπαίδευσης. Όμως δεν προσκομίστηκε κανένα γραπτό ή άλλο στοιχείο που να με διαφωτίζει. Εν πάση περιπτώσει και αν αυτό ήταν έτσι η αιτήτρια δε θα μπορούσε να επωφεληθεί επειδή είναι στοιχείο που δεν αναγνωρίζει ο νόμος.

- Έχει ακόμη λεχθεί (χωρίς καμιά ανάλυση) ότι η Επιτροπή λανθασμένα στήριξε την απόφαση της στο άρθρο 35 Β, ενώ έπρεπε να κινηθεί στα πλαίσια του άρθρου 28 Β. Από ένα πρόχειρο βλέμμα στις 20 διατάξεις του άρθρου αυτού διαπιστώνεται ότι δεν τυγχάνει εφαρμογής διότι αφορά αρχικούς διορισμούς στην Εκπαιδευτική Υπηρεσία από πίνακες διοριστέων. Από τα στοιχεία είναι φανερό ότι η Επιτροπή έδρασε σε κάθε περίπτωση μέσα στο ορθό νομικό πλαίσιο.
- 25

- Μία άλλη εισήγηση της αιτήτριας στρέφεται γύρω από την αναβαθμολόγησή της για το 1991 (στο σημείο της έκθεσης 2 από 9β. σε 10). Ο δικηγόρος της είτε ότι η Επιτροπή βρισκόταν σε πλάνη αναφορικά με το θέμα που ενδεχομένα θα μπορούσε να επηρεάσει το 30 αποτέλεσμα. Όπως όμως επισημάνθηκε από το δικηγόρο των ενδιαφερομένων το γεγονός δεν μπορούσε να ήταν σε γνώση της Επιτροπής εφόσον ήταν υστερογενές. Και μάλιστα η σχετική, μεταγενέστερη της επίδικης απόφασης, ένσταση είχε γίνει σε άλλο όργανο, δηλαδή, το Διευθυντή Μέσης Τεχνικής Εκπαίδευσης. Έτσι δεν μπορεί 35 να κατηγορείται η Επιτροπή για πλάνη για κάτι που δεν τέθηκε υπόψη της. Η βαθμολογία που έλαβε υπόψη κατά τον ουσιώδη χρόνο που πήρε την επίδικη απόφαση (26/8/92) ήταν η σωστή. Άρα δεν υπήρχε πλάνη. Και να δεχθούμε όμως τον ισχυρισμό η αναθεωρημένη βαθμολογία δε θα άλλαζε τα δεδομένα. Η πλάνη δε θα είχε σημασία γιατί η αιτήτρια θα εξακολουθούσε να υπολειπόταν σε βαθμολογία και των δύο ενδιαφερομένων.
- 40

Έχοντας υπόψη τα στοιχεία αλλά και τη βαθμολογία που συγκέντρωσε κάθε διάδικο μέρος, ύστερα από την αποτίμηση των νόμιμων

κριτηρίων, δε βρίσκω να έχει τεκμηριωθεί ο ισχυρισμός της αιτήτριας για καταφανή υπεροχή απέναντι στους προαχθέντες συναδέλφους της. Αν μάλιστα η Επιτροπή της παραχωρούσε και τους 5 βαθμούς που είχε δικαίωμα για το αποτέλεσμα της συνέντευξης πάλιν δε θα έφτανε κανένα από τους προαχθέντες. Καμιά από τις αιτιάσεις κατά της απόφασης δε θεμελιώνεται. Και η ύστερη, που αφορά την αιτιολογία της.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.